

Že půjde napříště jen o převod do arijských rukou, svědčí jednak nařízení říš. protektora ze dne 26. I. 1940 (Věstník říš. protektora, str. 41 z r. 1940) o vyřazování židů z hospodářství Protektorátu, jednak nařízení říš. protektora ze dne 21. VI. 1939 (Věstník říš. protektora, str. 45 z r. 1939) o židovském majetku (§ 4: „Židům jest zakázáno nabývání nemovitostí“).

Ad 3. Rozřešení dvou uvedených otázek má důležitost pro doručování v řízení vyměřovacím, neboť chybné doručení způsobuje zmatečnost řízení a nezákonnost platebního rozkazu.

Pro dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí platí v tom směru ustanovení zák. o d. př. (76/27, 226/36, § 18 d. prav.).

Výzvy, vázané na lhůtu s kontumačními následky, sluší doručiti do vlastních rukou strany nebo plnomocníka (Boh. A-14.126 a j.).

Podle oběžníku min. financí ze dne 9. X. 1940, č. j. 115.481/40 (Nové zákony a nařízení, roč. II., str. 1853) o zdanění židovského majetku, jest správce k věrné ruce oprávněn podávati přiznání k přímým daním z majetkových podstat, jež spravuje, a to na základě svého příkazu, neboť jest plnomocníkem ve sm. § 263 zák. o d. př.

Stejného mínění jest i Dr. Frydrych, Právní prakse r. 1939/40, str. 275, ohledně daně činžovní (podle Dr. Heina).

II.

Zcizením nemovitostí spravované podstaty zanikla sice většina obsahu příkazu, ale zbytek obsahu jeví se ještě v povinnosti správce k součinnosti ve vyměřovacím řízení pro veřejné dávky, které se vztahují na majetkovou podstatu Treuhänderem spravovanou a jemu svěřenu.

Je to důsledné. Odňalo-li nařízení říš. protektora z 21. VI. 1939 dispošic židovskými nemovitostmi jejich vlastníkům a vyžaduje-li vyměřovací řízení pro veřejné dávky jisté součinnosti strany, musí zde býti někdo, komu jest poslední stav nemovitosti znám a kdo v řízení tom na účet původního zcizitele působí. Na podporu tohoto názoru uvádím ještě, že podle šestého prováděcího výnosu ze dne 7. II. 1940 o hlasovací povinnost ohledně židovského jmění stihá správce k věrné ruce, důvěrníka a vnučeného správce.

Z ustanovení § 15/II druhého prováděcího výnosu („během správy k věrné ruce odpočívá oprávnění majitele, příp. orgánů“) by se mohlo zdáti, že zcizením, jako posledním aktem správy, ožívá legitimace původního vlastníka k součinnosti ve vyměřovacím řízení. Leč z účelu celého institutu (vyloučení nearijského živlu z hospodářského života) vysvítá, že příkaz ke zcizení nemovitosti jest splněn až úplným vyřízením vedlejších úkonů, které s vlastním zcizením souvisí.

Proto též plná moc, daná Židem třetí osobě k zastupování při zcizování a v řízení vyměřovacím, zanikla již vydáním zákazu dispošice židovským majetkem, nebo nejpozději ustanovením správce k věrné ruce.

Na Slovensku jest zastupování právními zástupci ve věcech arisačních omezeno (Všehrd, r. 1940, str. 326).

S druhé strany není vyloučeno, aby i Treuhänder si zřídil (právního) zástupce, pokud příkaz mu to do-

voluje. Tam, kde Treuhänderem jest společnost obchodního práva (akc. spol.), jest o vzájemné zastoupení dočasných Treuhänderů postaráno.

Resumé:

Správce k věrné ruce má v řízení vyměřovacím přímo procesní legitimaci, neboť jest sám stranou ve správním řízení. Jemu se bude díti doručování.

Odpírá-li správce k věrné ruce povinnost k součinnosti, neb popírá-li svou legitimaci pouze v určitých směrech, zjedná nápravu patrně úřad, od něhož vyšel vrchnostenský akt, jímž Treuhänder byl ustanoven, a to případně odvoláním správce (arg. § 18 druhého prov. výnosu), nebo uložením náhrady zaviněné škody (arg. § 16/II. cit. výnosu).

Ponevadž běží o otázky nejvýše aktuální, byla by vítána rozprava o této věci i o otázkách s ní souvisících.

JUDr. JINDŘICH PROCHÁZKA:

Nové směnečné právo.

V červnovém čísle „Českého práva“ byl uveřejněn článek pana Dr. Františka Janatky o směnečném protestu podle jednotného směnečného řádu.

V tomto článku se autor zabýval novým jednotným směnečným řádem, uvedeným u nás vládním nařízením z 19. prosince 1940 č. 111 Sb. z roku 1941, s hlediska protestní prakse notářů. S tohoto hlediska se také zabýval novou úpravou přijetí a placení směnky.

V tomto článku bude přihlédnuto k ostatním změnám materiálního práva směnečného a k novým ustanovením, která přinesl nový jednotný směnečný řád, pokud se jimi už nezabýval pan Dr. Janatka ve svém článku.

Proti dosavadnímu směnečnému zákonu č. 1 z r. 1928 Sb. jest nový jednotný směnečný řád charakterisován třemi momenty.

Prvým momentem jest *uvolnění dosavadního rigoris cambialis*. To pozorujeme v několika ustanoveních tohoto nového řádu. Tak podle čl. 2 odst. 2. směnka, již chybí ustanovení doby splatnosti, tedy podstatná náležitost, jejíž nedostatek podle dosavadního práva způsoboval by další neplatnost směnky, není již neplatnou, nýbrž pokládá se za směnku splatnou na viděnou. Dále indosament — rubopis — se nemusí již psáti obligatorně na rubu. Každý podpis na přední straně směnky mimo podpis směnečníkův nebo výstavcův se pokládá za podstoupení směnečného rukojemství. Při výkonu práva směnečného postihu při uvalení konkursu nebo zahájení soudního vyrovnacího řízení není třeba zjišťovati tyto skutečnosti protestem, nýbrž stačí pouhé předložení příslušného soudního usnesení nebo dokonce pouze výstřižku z Ústředního oznamovatele.

Druhým momentem jest *rozšíření hospodářské použitelnosti směnky*. Sem patří na příklad připuštění úrokování směnky a vistasměnek a lhůtových vistasměnek a uvolnění formalismu protestu, který jest možno nyní činiti i u poštovních úřadů.

Konečně třetím charakteristickým momentem jest podrobná *úprava mezinárodního práva směnečného*.

K těmto všem změnám bude dále přihlédnuto a zároveň bude poukázáno na judikaturu Nejvyššího soudu v některých sporných otázkách, pokud tato zůstává i za nového směnečného řádu použitelná.

I. SMĚNKA CIZÍ.

1. Náležitosti.

Co do formálních náležitostí cizí směňky shoduje se čl. 1 jednotného směnečného řádu s § 3 směnečného zákona, až na některé odchylky.

Tak při poukazu k zaplacení určité peněžité směnečné sumy nebylo možno podle dosavadního práva si vymíniti úroky. Každá doložka takového druhu platila za nenapsanou (§ 3 č. 2 sm. zák.). Podle nynějšího práva může výstavce naříditi na směnce *zúrokování* směnečného peníze, avšak pouze u směnek splatných na viděnou nebo určitý čas po vidění (čl. 5 sm. ř.). Při tom jest podmínkou, aby úroková míra byla udána už na směnce. Není-li úroková míra již na směnce udána nebo byly-li úroky vymíněny u jiné směňky nežli splatné na viděnou nebo určitý čas po vidění, pokládá se tato doložka za nenapsanou.

Stejně jako dosavadní právo zná i nový směnečný řád t. zv. *zastřenou směňku vlastní*, t. j. směňku, na které výstavce označil jako směnečníka sama sebe (čl. 3 odst. 2). Kdežto však podle směnečního zákona byla tato směňka přípustna pouze tehdy, bylo-li místo vystavení odlišné od místa splatnosti (*distancia loci*), upouští nový směnečný řád od této podmínky.

Pokud jde o údaj času splatnosti (čl. 1 č. 4), odstraňuje směnečný řád *směňky tržní a veletržní*. Čas splatnosti může být určen:

- a) na viděnou (vistasměnka),
- b) na určitý čas po vidění (lhůtová vistasměnka),
- c) na určitý čas po vystavení (datosměňka),
- d) na určitý den (směňka denní, precisní).

Každé jiné určení doby splatnosti, tedy i určení na trh nebo veletrh, způsobuje neplatnost směňky (čl. 33).

Určení doby splatnosti jest podstatnou náležitostí směňky. Nicméně jeho nedostatek nezpůsobuje podle nového práva již neplatnost směňky, nýbrž taková směňka se pokládá za směňku splatnou na viděnou (čl. 2 odst. 2).

Podle § 7 směn. zák. nemohl výstavce žádnou *exonerací doložkou* vyloučiti své ručení, a to ani za přijetí ani za zaplacení. Podle čl. 9 směnečného řádu však může výstavce vyloučiti své ručení za přijetí. Ručení za placení však vyloučiti nemůže. Taková doložka by platila za nenapsanou.

Pokud se týče náležitostí cizí směňky vůbec, jest upozorniti zejména:

Zůstává nezměněn požadavek označení směňky jako směňka v jazyku, ve kterém jest vystavena. Ani užití výrazu již zdomácnělého nenahrazuje tento požadavek. Nestací tedy ani označení na př. *tratta* nebo *assegno* (9812 — Vážný). Toto označení musí býti pojato do textu směňky a nestací označení „směňka“ v nadpise. Rovněž označení „krycí směňka“ nenahrazuje nedostatek této podmínky. Naopak samo označení „krycí směňka“ nenáleží k podstatným náležitostem směňky (12468 — Vážný). Označením směňky jako krycí neztrácí tato sama schopnost cirkulační. Může býti dána do oběhu a to i po případě před splatností pohledávky, kterou kryje, avšak uplatněna a žalována může býti teprve po splatnosti této zajištěné

pohledávky (14967 — Vážný). Její význam tkví v tom, že dlužník ručí z krycí směňky potud, pokud závazek z úvěru, k jehož zajištění byla vydána, nebyl vyrovnán, ovšem pouze do výše, do níž se zaručil (13893 — Vážný).

Směnečníkem může býti osoba fysická i právnická, neb útvar podle obchodního práva. Byla-li však jako směnečník označena politická strana, jest směňka neplatná (14359 — Vážný).

Při směnce na vlastní řad jest remittentem sám výstavce. Tu nemusí se státi označení remittenta jménem, nýbrž stačí pouhá doložka „na vlastní řad“ (15700 — Vážný).

Datum vystavení směňky nemusí odpovídati skutečnosti, jenom nesmí býti proti úmluvě, zákonu a logickému úsudku o nemožnosti (10450 — Vážný). Vůbec údaje na směnkách nemusí býti za všech okolností pravdivé, ale vždy musí býti logicky možné (5350 — Vážný).

Podpis výstavcův musí býti umístěn na přední straně směňky, a to pod kontextem, respektive musí býti umístěn tak, aby nevznikly pochybnosti o tom, zda směňku výstavce podepsal jako výstavce (11770, 12897 — Vážný). Podpis osob právnických a obchodních společností se děje znamenáním firmy a připojením podpisu toho, kdo jest oprávněn firmu podpisovati (11052, 16859 — Vážný), a to podle stavu firmního rejstříku. Avšak otázka, zda podpis výstavce souhlasí se zápisem v rejstříku o podpisování firmy, má význam jen tehdy, jde-li o podstoupení závazku, nikoliv o oprávnění (13387, 15216 — Vážný).

2. *Falsus procurator*.

Ustanovení čl. 8 o podpisu zástupce, který nemá k tomu potřebné zmocnění, se shoduje celkem s § 103 směn. zák. Článek 8 však řeší výslovně otázku, dotud řešenou judikaturou a v zákoně nerozhodnutou, že totiž *falsus procurator* jest ze směňky sám směnečně zavázán a zaplatí-li směňku, má tatáž práva, jaká by byl měl udánlivě zastoupený.

3. *Indosament*.

Doposud indosament — rubopis — musil býti obli-gatorně umístěn na rubu směňky. Jinak se nepokládal za platný indosament. Podle nového jednotného směnečného řádu může býti psán nejenom na rubu, nýbrž i na líci směňky anebo na alongi (čl. 13 j. sm. ř.). Pouze indosament nevyplněný — *biancoindosament* — musí, má-li býti platný, býti umístěn na rubu směňky (čl. 13 odst. 2 sm. ř.).

Rubopis svědčící majiteli se pokládá za *biancoindosament* (čl. 12).

Majitel směňky jest legitimován nepřetržitou řadou indosamentů po sobě jdoucích. Žaluje-li z takového směňky, může žalovaný směnečný dlužník mu činiti pouze takové námitky, které prýští ze samého směnečného práva, t. j. týkají se samé existence (objektivní) směnečného závazku, jako je na př. neplatnost směňky, nepravost podpisu a pod., které působí tedy proti každému nabyvateli směňky (*námitky absolutní, exceptiones in reru*), anebo takové námitky, které se zakládají pouze v konkrétním směnečném závazku mezi žalovaným a žalobcem a které tudíž působí pouze proti tomuto, jako je na př. námitka nevyplacené valuty (*námitky relativní, exceptiones in personam*).

Podle dosavadního práva však nemohl žalovaný směnečný dlužník namítati majiteli směnky jako žalobce námitky, které se zakládaly na poměru mezi ním a výstavcem, anebo některým z majitelů směnky, kteří žalobci předcházeli (§ 87 sm. z.).

Podle jednotného směnečného řádu zůstala sice také tato zásada v platnosti, avšak jest uvolněna potud, že směnečný dlužník může nicméně majiteli směnky učiniti i takovéto námitky, jestliže majitel směnky, nabývaje směnku, jednal vědomě na škodu dlužníka (čl. 17 sm. ř.).

V dosavadním právu nebyl *expressis verbis* připuštěn t. z. *zástavní indosament* a praxe si vynutila pouze t. zv. *zastřený zástavní indosament*. Nyní v čl. 19 sm. ř. jest připuštěn zjevný zástavní indosament. Obsahuje-li totiž indosament doložku „hodnota v zástavě“ nebo jinou obsahově shodnou doložku, vyjadřující zastavení, tu sice majitel směnky legitimovaný tímto indosamentem může vykonávati všechna práva ze směnky, avšak indosament jím učiněný má účinky pouze *procuraindosamentu*.

Subindosament, t. j. indosament směnky protestované pro neplacení nebo preindikované, má účinky pouze občanskoprávní *cesse*, jako doposud (čl. 20 sm. ř.). Platí však domněnka vyvratitelná (*praesumptio iuris*), že indosament bez data byl učiněn před uplynutím lhůty k protestu (čl. 20, odst. 2 sm. ř.).

4. Aval.

V úpravě směnečného rukojemství došlo k největší změně, ve které možno spatřovati uvolnění *rigoris cambialis*. Každý i pouhý podpis na líci směnky, i bez doložky naznačující na rukojemský závazek, pokládá se za převzetí rukojemství, pokud ovšem nejde o podpis výstavcův nebo směnečníkův (čl. 31).

V republikánském směnečném zákoně nebylo výslovného ustanovení o tom, je-li možno se směnečně zaručiti pouze za část směnečného peníze. Spory v této otázce vznikající řešila judikatura Nejvyššího soudu v ten smysl, že podobné směnečné rukojemství podstoupiti lze. Nyní se dostává této otázce úpravy v čl. 30 sm. ř., který podstoupení rukojemství i za část směnečného peníze připouští.

Z judikatury jest upozorniti zejména na to, že závazek směnečného rukojemství není dotčen tím, že směnku podepsala jako akceptant osoba pasivně směnečně nezpůsobilá (14577 — Vážný). Zaručil-li se směnečný rukojemce za příjemce směnky a je tu formálně platný akcept, nemůže se rukojemce dovolávat neplatnosti svého závazku proto, že je závazek hlavního dlužníka (směnečného příjemce) materiálně neplatný (15439 — Vážný.) Při podstoupení směnečného rukojemství má avalista udati, za koho rukojemství podstupuje. Neudá-li to, má se za to, že rukojemství podstupuje za výstavce směnky (čl. 31).

5. Dospělost a placení.

Z odchylek nového směnečného řádu jest nutno znovu upozorniti na to, že jednotný směnečný řád odstraňuje *směnky tržní a veletržní* (čl. 33). Tyto by byly nadále neplatny. Jejich odstranění neponese praxe těžce. V hospodářském životě měly význam

pouze na veliké trhy (Pražský vzorkový veletrh, Lipský veletrh a pod.), které se stejně opakují v pravidelných obdobích, takže tyto směnky bude možno snadno nahraditi směnkami precisními anebo na viděnou.

Pokud jde o uplatnění krycí směnky, může býti tato uplatněna teprve tehdy, až lze vymáhati pohledávky jí kryté. K tomu uvádí judikatura, že není však třeba, aby osoba oprávněná k vyplnění směnky vyplnila datum splatnosti směnky datem splatnosti kryté pohledávky a ne datem pozdějším, pokud ovšem to nebylo ujednáno a pokud původní pohledávka do toho termínu nezanikla (13893 — Vážný).

6. Směnečný regres.

Úprava postihového práva majitele směnky za nepřímými směnečnými dlužníky, t. j. indosanty a výstavcem, respektive jinými osobami zavázanými ze směnky, vykazuje řadu odchylek proti dosavadnímu právu.

Majiteli směnky přísluší:

1. *postih pro neplacení*, nebyla-li směnka při splatnosti zaplácena (čl. 43, odst. 1),

2. *postih pro nepřijetí* ještě před splatností směnky, jestliže

a) bylo přijetí směnky zcela nebo zčásti odepřeno,

b) byl na jmění směnečnickovo, bez rozdílu zda směnku přijal čili nic, prohlášen konkurs nebo o něm zahájeno soudní vyrovnací řízení, anebo zastavil-li směnečník i jen své platy, anebo byla-li vedena bezvýsledně exekuce na jeho jmění,

c) byl na jmění výstavce nepřijatelné tratky, t. j. směnky, jejíž předložení k přijetí výstavce zakázal, prohlášen konkurs anebo o něm zahájeno soudní vyrovnací řízení (čl. 43, odst. 2).

Potud se celkem shoduje nový směnečný řád se starým směnečným zákonem. Avšak kdežto v případě nepřijetí směnky příslušel podle dřívějšího práva majiteli směnky podle § 23 sm. zák. pouze t. zv. *zajišťovací regres*, ve kterém mohl žádati pouze složení jistoty za směnečný peníz, může nyní majitel směnky vždy, jak v postihu pro neplacení, tak v postihu pro nepřijetí, žádati na nepřímých (regresních) dlužnících přímo zaplacení směnečné sumy.

Okolnosti zakládající postihové právo, tedy odepření placení nebo přijetí, musí býti zjištěny protestem.

A tu jest důležitým ustanovení čl. 44, odst. 6 jed. sm. ř. Byl-li totiž na jmění směnečníka, ať už směnku přijal čili nic, nebo na jmění výstavce tratky nepřijatelné, prohlášen konkurs nebo o něm zahájeno soudní vyrovnací řízení, není třeba zjišťovati tyto skutečnosti protestem, nýbrž k výkonu postihového práva stačí, předloží-li se soudní usnesení o prohlášení konkursu nebo zahájení soudního vyrovnacího řízení. Protest dokonce nahradí i pouhé předložení vyhlášky z „Ústředního oznamovatele“ anebo z jiného listu, určeného k podobným vyhláškám.

Toto ustanovení mělo za následek i novelisaci civilního řádu soudního (zák. z 1. srpna 1895, č. 113 ř. z.) v § 558.

Rovněž jsou změněna ustanovení o *notifikační povinnosti*, t. j. povinnosti majitele směnky zpravit svého bezprostředního předchůdce či výstavce o tom, že bylo přijetí nebo placení odepřeno.

Notifikační povinnost postihuje nyní majitele směnky vždy, jak při neplacení tak i při nepřijetí směnky. Lhůty k této notifikaci rozeznává směnečný řád dvě (čl. 45):

1. *Majitel* směnky jest povinen zpravit svého bezprostředního předchůdce a výstavce *do čtyř* všedních dnů, následujících po dni protestu,

2. *indosant* musí zpravit svého předchůdce *do dvou* všedních dnů poté, kdy sám obdržel zprávu.

Do této lhůty se počítají pouze dny všední.

Co do obsahu notifikační zprávy, musí tato obsahovat mimo zprávu o odepření přijetí nebo placení i jméno a adresu předcházejícího notifikanta.

Doložkou „bez útrat“ nebo „bez protestu“ může výstavce nebo indosant nebo i směnečný rukojmí zprostiti majitele směnky povinnosti učiniti protest. Doložka napsaná výstavcem působí proti všem podpisatelům směnky, doložka učiněná indosantem nebo avalistou působí pouze proti nim. Zde jest další odchylka od dřívějšího práva (čl. 46 sm. ř.).

Obsahově se postihové právo neliší celkem od obsahu tohoto postihového práva podle směnečního zákona. Navíc může nyní ovšem žádati majitel směnky i vymíněné úroky podle čl. 5 sm. ř.

7. Vyšší moc.

Ustanovení o vyšší moci, obsažená v jednotném směnečním řádu v čl. 54, se shodují celkem s ustanovením § 100 sm. zák.

Důležitou novinkou a jistě praktickou, zejména v dobách hospodářsky neklidných jest však dodatek, že případům vyšší moci se rovnají i *zákonné předpisy*, které znemožní včasnou presentaci nebo protestaci směnky.

8. Směnečná intervence — opisy — změny — promlčení.

Zde není podstatných odchylek.

Pouze potud jest změna, že *placení pro čest* se může státi ještě i v den následující po posledním dnu lhůty ustanovené k protestu pro neplacení (čl. 59 odst. 3).

Neprohlásí-li čestný plátce, pro čest koho platí, má se za to, že platí pro čest výstavce směnky (12599 — Vážný).

Čestný plátce nabývá práv ze směnky proti tomu, pro čest jehož platil a proti osobám, které jsou tomuto směnečně zavázány. Může proto i eventuálně žalovati výstavce (12599 — Vážný).

Obsahuje-li originál směnky doložku „odtud platí indosamenty jen ještě na opise“, jest indosament napsaný později na originál neplatný (čl. 68, odst. 3).

Dny poskytnuté pouze z ohledu, t. zv. *dny respektní* čili *vyčkávací*, se neuznávají.

II. SMĚNKA VLASTNÍ.

Náležitosti směnky vlastní (čl. 75—78 j. s. ř.) se neliší od ustanovení dřívějšího práva. I u směnek vlast-

ních však jest přípustna ve stejném rozsahu jako u směnek cizích úroková doložka. V článku 77 jsou pak uvedeny články I. oddílu jednotného směnečního řádu, kterých má býti použito i na směnku vlastní.

III. MEZINÁRODNÍ PRÁVO SMĚNEČNÉ.

Mezinárodní právo směnečné jest upraveno proti dosavadnímu právu podrobněji a přejímá text ženevské *úmluvy o střetu zákonů*.

Co do způsobilosti osob směnečně se zavazovati, platí pro její posouzení právo země, k níž osoba, která směnečný závazek postupuje, přísluší (čl. 91).

Účinky zavazujících prohlášení příjemce cizí směnky a výstavce vlastní směnky se spravují právem platebního místa, účinky ostatních směnečných prohlášení právem místa podpisu (čl. 93).

Lhůty pro výkon postihu se pro všechny osoby spravují právem místa vystavení (čl. 94).

Povinnost přijmouti placení částečné neb obmezený (částečný) akcept se řídí právem platebního místa. Týmž právem se řídí případy směnek ztracených a ukradených (čl. 96, 98).

IV. AMORTISACE SMĚNEK.

Směnka, která se ztratila nebo byla zničena, může býti ediktálním řízením umořena (čl. 90). Na umořování směnek jest použito přiměřeně *zákona o umořování listin* ze dne 11. prosince 1934 č. 250 Sb. (čl. VIII. vl. u. 111/41 Sb.) s odchylkami obsaženými v §§ 1—5 tohoto čl. VIII. cit. nař.

Příslušným k umořování směnek jest okresní soud, v jehož obvodě se nalézá platební místo směnečné. V Praze se toto řízení soustřeďuje u okresního soudu civilního pro vnitřní Prahu a v Brně u okresního soudu Brno-město.

Bylo-li zahájeno o směnce umořovací řízení, může navrhovatel žádati na směnečném dlužníku placení jen tehdy, složí-li jistotu. Nesložil-li jistotu, může žádati nejvýše, aby směnečný dlužník složil směneční peníz do soudního deposita.

Dr. VLASTIMIL SOBOTA,

rada krajského soudu civilního v Praze.

O řešení předurčujících otázek v nesporném řízení.

(Dokončení.)

Tento výklad by však nebyl správným, poněvadž by podobným způsobem mohly býti dotčeny i zájmy osob, jež stojí pod zvláštní zákonnou ochranou nebo také veřejné zájmy. Proto podle našeho názoru v takovýchto případech jest soudci uložena povinnost naléhati na ukončení věci a nejen dáti účastníkům přiměřenou lhůtu, nýbrž učiniti různá opatření podle povahy věci potřebná, ku př. i prozatímní opatření.